

Material și metode: Am efectuat un studiu retrospectiv în IMSP Spitalul Clinic Municipal Sfânta Treime, în perioada ianuarie-iunie 2017. Lotul de studiu a fost constituit din 150 de pacienți, care s-au adresat primar la indicația medicului de familie sau a medicilor de profil. S-au evaluat tipul și rata leziunilor canceroase și precanceroase identificate prin irigoscopie și confirmate ulterior prin colonoscopie.

Rezultate: Au fost evaluați 150 de pacienți prin irigoscopie, dintre care 14 irigoscopii au fost raportate ca inadecvate. Pacienții diagnosticați cu diverticuloză, leziuni polipoide și cancer au fost direcționati ulterior să efectueze colonoscopie. Per total, irigoscopic s-au identificat 8 cazuri de cancer confirmat prin ambele investigații. Diverticuli s-au depistat la 51 de pacienți prin irigoscopie și la 23 – prin colonoscopie. Irigoscopic la 8 pacienți s-au depistat 11 leziuni polipoide cu mărimea de 10 mm sau mai mari. Colonoscopic s-au depistat 18 leziuni polipoide cu dimensiuni de la 5 mm. Per total, 17 leziuni polipoide sau defecte de umplere, identificate irigoscopic, nu au putut fi verificate prin colonoscopie.

Concluzii: Irigoscopia depistează cu precizie înaltă cancerul de colon și diverticuloza. Sensibilitatea în detectarea leziunilor polipoide este slabă. Irigoscopia poate servi ca metodă complementară sau de alternativă în screeningul cancerului de colon.

Cuvinte-cheie: cancer colorectal, stări precanceroase, irigoscopie.

Rolul ecocardiografiei și angiocoronarografiei în diagnosticul imagistic al cardiopatiei ischemice

*Scoarță Diana, Maliga Oxana

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", Chișinău, Republica Moldova

*Autor corespondent: scoarta-1993@mail.ru

Introducere: Cardiopatia ischemică provoacă aproximativ o treime din toate decesele la persoanele mai în vîrstă de 35 de ani. Reducerea mortalității poate fi realizată prin ameliorarea strategiilor de tratament, iar alegerea tacticii corecte de tratament depinde de corectitudinea diagnosticului.

Material și metode: Studiul a fost efectuat pe un lot de 33 de pacienți internați în secția Cardiochirurgia viciilor cardiace dobândite a Spitalului Clinic Republican, în perioada 2015-2016 și supuși intervenției chirurgicale de by-pass aorto-coronarian. Au fost analizate datele ecocardiografiei și angiocoronarografiei.

Rezultate: Angiocoronarografia a depistat afectarea tricoronariană la 72,5% pacienți, iar monocoronariană la doar 3,1%, cu prevalarea afectării de arteră circumflexă, arteră descendenta anterioară segmentul II, arteră coronariană dreaptă segmentul II, ramurile marginale fiind și ele implicate în 33,4% cazuri. Ecocardiografia transtoracică a înregistrat semne de aortoscleroză la 82% pacienți și dilatarea ventriculului stâng (VS) la 36% pacienți. Contractilitatea globală a miocardului VS a fost net diminuată la 6% pacienți și cu tendință spre diminuare la 15% pacienți.

Concluzii: Angiocoronarografia a permis stabilirea localizării, gradului și extinderii afectării arterelor coronariene, și astfel a permis formularea timpurie a indicațiilor pentru tratament chirurgical. Parametrii ecocardiografici importanți în evaluarea pacienților cu cardiopatie ischemică sunt: dimensiunile VS, grosimea și contractilitatea miocardului. Datele ecocardiografiei contribuie la alegerea tratamentului corect și în special sunt utile pentru aprecierea calității tratamentului. A fost elaborat algoritmul diagnostic al cardiopatiei ischemice cu accentuarea pe metodele de diagnostic imagistic.

Cuvinte-cheie: cardiopatie ischemică, ecocardiografie, angiocoronarografie.

Rolul investigațiilor imagistice în diagnosticul ageneziei corpului calos

*Moșin Veaceslav Jr¹, Bejan Feodosie², Certan-Bejan Rodica²

¹Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"

²Centrul Medical Repromed, Chișinău, Republica Moldova

*Autor corespondent: moshinjr@hotmail.com

Introducere: Corpul calos reprezintă o structură de importanță majoră pentru funcționarea normală a creierului și dezvoltarea armonioasă a copilului. Datorită particularităților sale este asigurată conexiunea dintre emisfere nu doar structural, dar și funcțional. Agenezia corpului calos este cea mai frecventă malformație cerebrală (1:300 nou-născuți), în circa 80% cazuri asociindu-se cu manifestări neurologice severe.

Conținut: Prezentarea expune particularitățile diagnosticului ultrasonografic prenatal – semnele directe și indirekte ale ageneziei corpului calos. Este discutat de asemenea rolul diverselor modalități imagistice în stabilirea acestei malformații, un accent mai deosebit fiind acordat ultrasonografiei prenatale. Imagini reprezentative obținute în cadrul Centrului Medical Repromed sunt prezentate ca ilustrații. Investigația prin rezonanță magnetică, care poate fi de asemenea utilizată în timpul sarcinii, permite o acuratețe mai mare în identificarea și aprecierea structurilor corpului calos. Tomografia computerizată permite stabilirea diagnosticului de agenezie, însă din cauza radiației ionizante nu este inclusă în protocoalele imagistice pentru diagnosticul prenatal al acestei maladii.

Concluzii: Agenezia corpului calos necesită o abordare multidisciplinară. Având în vedere asocierea acestei patologii cu o multitudine de anomalii genetice (peste 250), este necesară investigarea minuțioasă a tuturor sistemelor, vîrstă gestațională optimă fiind 20-22 de săptămâni de gestație.

Cuvinte-cheie: agenezia corpului calos, diagnostic ultrasonografic prenatal.